

[Arbejdsministeren]

skab til de lediges indkomstforhold op til ledighedsperioden, og sådanne oplysninger registreres ikke i arbejdsløshedsstatistikken.

Udviklingen i A-dagpengenes dækning kan imidlertid i nogen grad belyses ved at se på udviklingen i forholdet mellem dagpengeydelse og gennemsnitlig arbejdsfortjeneste inden for DA/LO-området. I oversigten nedenfor er anvendt den gennemsnitlige årsfor-

teneste på basis af den senest offentliggjorte lønstatistik for 4. kvartal 1986 og den tilsvarende årsfortjeneste for 4. kvartal 1982. Derudover er der angivet et skøn for 2. kvartal 1987. Dette skøn må anses for overordentlig usikkert, da der ikke endnu foreligger nogen statistisk belysning af de nye overenskomsters gennemslag på lønudviklingen.

Gennemsnitslønnen arbejder inden for DA/LO-området

	Årsfortjeneste ¹⁾ (1)	Årligt dagpengebeløb ²⁾ (2)	(2) i pct. af (1)
4. kvartal 1982.....	135.140 kr.	104.855 kr.	77,6
4. kvartal 1986.....	164.240 kr.	107.046 kr.	65,2
2. kvartal 1987*).....	169.000 kr.	107.046 kr.	63,3

¹⁾ Ekskl. overtid, inkl. feriepenge.

²⁾ Dagpengemaksimum.

*) Skøn.

Det må præciseres, at de anførte procenter undervurderer den kompensation, der rent faktisk ydes de ledige. Dette er begrundet i to forhold. For det første er ledighedsrisikoen størst for kategorier af arbejdskraft, der er karakteriseret ved, at der er tale om lavtlønsgrupper. Det drejer sig blandt andet om unge uden eller med ringe arbejds erfaring, kvinder og personer med ringe uddannelsesmæssig baggrund. Disse arbejdskraftkategorier er således overrepræsenterede i bestanden af ledige, hvilket bevirker, at de lediges (hidtidige) gennemsnitlige arbejdsfortjeneste er lavere end den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste blandt de beskæftigede forsikrede.

For det andet er gennemsnitslønnen mindre anvendelig på grund af en skæv indkomstfordeling. Dette bevirker, at højtlønnede med lav kompensation for tabt arbejdsfortjeneste indgår med højere vægt i den summariske beregning af forholdet mellem dagpengebeløb og arbejdsfortjeneste end ved den korrekte beregningsmetode, der bygger på forholdet mellem dagpengebeløb og tabt arbejdsfortjeneste for den enkelte ledige.

Som det fremgår, er dagpengeniveauet sænket relativt fra 1982 til 1986. Denne udvikling er fortsat i 1. halvår af 1987. Med den regulering af dagpengene, der er sket pr. 1. juli 1987, er dækningsgraden imidlertid igen hævet til ca. 65 pct. Denne udvikling er

sket i overensstemmelse med regeringens ønske om at øge forskellen mellem dagpengeniveau og lønniveau. Det er min opfattelse, at dagpengeniveauet nu er passende i relation til lønniveauet.

Spm. nr. S 1392

Til ministeren for skatter og afgifter (3/7 87) af:

Stavad (S):

»Kan ministeren for skatter og afgifter bekræfte, at regeringen arbejder på – i strid med skattereformen – at fjerne alle skatter, som har forbindelse med ejerboligen, og er ministeren i bekræftende fald enig med boligministeren i, at de manglende beløb bare kan overføres til højere personskatter?«

Begrundelse

Boligministeren har bl.a. udsendt følgende over Venstrepressens Bureau: »Firkloverregeringen arbejder derfor på at fjerne alle skatter på familieboligen. Ejendomsskatter, lejeværdibegrebet og formueskatten på boligen skal væk. Det er vores politik.«

Videre i artiklen siges:

»Boligministeren ser ikke noget provenu-mæssigt problem i at fjerne alle boligskatter: – Det beløb, kommunerne kommer til at